

Spoedschorsing en verlenging schorsing

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, ingekomen op 4 januari 2008, is appellante in beroep gekomen tegen een ongedateerd besluit van verweerster tot spoedschorsing voor de duur van vier weken, dat haar op 4 december 2007 is toegezonden.

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 15 februari 2008, heeft appellante beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 9 januari 2008, om haar met ingang van 2 januari 2008 voor de duur van drie maanden te schorsen. Van verweerster zijn verweerschriften tegen de twee hiervoor genoemde beroepen ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Appellante heeft bij brief van haar gemachtigde van 20 maart 2008 nog een aantal nadere stukken overgelegd.

Op 7 april 2008 zijn de beroepen ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Appellante was daarbij aanwezig. Verweerster was vertegenwoordigd door de heer, directeur a.i. bij verweerster, bijgestaan door verweersters gemachtigde.

2. De feiten

Appellante is sedert 27 februari 1990 in dienst van verweerster. Door fusie is de speciale school voor basisonderwijs ontstaan, aan welke school appellante als leerkracht is verbonden.

Met ingang van het schooljaar 2007-2008 heeft appellante zich, mede op instigatie van verweerster, ziek gemeld. In deze ziekteperiode hebben gesprekken plaatsgevonden over een (minnelijke) beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Per 5 november 2007 werd appellante hersteld verklaard. Verweerster achtte het niet verantwoord appellante toe te laten tot de school. Bij (aanvankelijk foutief geadresseerde) ongedateerde brief, aan het juiste adres van appellante verzonden op 4 december 2007, heeft verweerster appellante bericht dat zij genoodzaakt was appellante per 5 november 2007 te schorsen voor de duur van vier weken ex artikel 3.14 lid van de CAO-PO. In de brief worden als gronden van de spoedschorsing vermeld ernstige klachten over de omgang van appellante met leerlingen, ouders, collega's en management. Bovendien wordt in de brief weergegeven, dat appellante in de gelegenheid is geweest haar zienswijze omtrent de voorgenomen schorsing kenbaar te maken. De zienswijze van appellante op de schorsing is in de brief als bevestiging opgenomen.

Tenslotte wordt in deze brief melding gemaakt van een voornemen tot (aansluitende) schorsing voor de duur van drie maanden met het oog op een in te stellen (draagvlak) onderzoek.

Na verweer door appellante tegen dit voornemen heeft verweerster per aangetekende brief van 9 januari 2008 appellante bericht dat zij had besloten conform haar voornemen tot schorsing verzonden op 4 december 2007, een schorsingsbesluit te nemen voor de duur van drie maanden, ingaand 2 januari 2008 tot 2 april 2008.

Als grond voor de tweede schorsing worden in de eerste plaats (nagenoeg) dezelfde gronden vermeld als bij de spoedschorsing. Vermeld wordt voorts dat verweerster voornemens is om een onderzoek in te doen stellen door een onafhankelijk deskundige, de heer, naar het draagvlak van appellante binnen de school, te starten op 15 januari 2008. Dit onderzoek is inmiddels afgerond. De conclusie van de onderzoeker is, kort gezegd, dat appellante geen draagvlak heeft.

Ter zitting is bekend geworden dat inmiddels een derde schorsingsbeslissing is uitgegaan met het oog op een voornemen van verweerster tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

3. De standpunten van partijen

Appellante legt aan haar beroepen het navolgende ten grondslag.

De beslissing tot spoedschorsing.

Deze is gebaseerd op ernstige klachten over het functioneren van appellante in het voorgaande schooljaar. In de beslissing worden deze klachten niet nader omschreven. Volstaan wordt met een verwijzing naar het dossier.

Er is een lijk dossier, waaruit inderdaad blijkt dat er aan het einde van het aan de schorsing voorafgaande schooljaar meerdere klachten zijn ingediend over appellante. Daarover is met haar gesproken. Gelet op de aard en de ernst van de klachten ontkent appellante dat er een dringende noodzaak bestond tot een spoedschorsing. De klachten zijn niet ernstig genoeg. Er wordt zijdens verweerster volstaan met een algemene omschrijving van de tegen appellante ingediende klachten.

Een mogelijke reden voor de spoedschorsing zou kunnen zijn het vermeende ontbreken van draagvlak binnen de school. Dat was namelijk aanleiding voor verweerster appellante te adviseren zich met ingang van het schooljaar voor enige tijd ziek te melden. Echter, uit niets blijkt dat appellante draagvlak binnen de school ontbeert.

Het schorsingsbesluit van 9 januari 2008.

Het is volgens appellante de vraag of de stichting een gerechtvaardigd belang heeft bij deze schorsing. Ook tegen dit besluit voert appellante aan dat de aard en de ernst van de tegen haar ingediende klachten niet zodanig zijn dat dit een ingrijpende maatregel met een diffamerend karakter, zoals een schorsing, rechtvaardigt. Daar komt nog het navolgende bij. Deze schorsing zal door verweerster worden gebruikt om een externe deskundige onderzoek te laten doen naar het functioneren van appellante. Er dient daarbij volgens de onderzoekopdracht tevens aandacht te worden besteed aan het pedagogisch-didactisch functioneren van appellante. Gelet hierop acht appellante het onwenselijk dat zij tijdens het uit te voeren onderzoek niet in de gelegenheid wordt gesteld haar functie uit te oefenen en dat onderzoek wordt gedaan naar haar pedagogische en didactische functioneren louter op basis van haar dossier. Verder heeft appellante geen zeggenschap erover gehad welke stukken aan de onderzoeker ter beschikking zouden worden gesteld. Niet uit te sluiten is dat de onderzoeker eenzijdig is geïnformeerd, immers er zijn in het onderzoek alleen personen gehoord die door het management daartoe zijn aangewezen. Ook in de onderhavige schorsing is niet nader aangegeven welke ingediende klachten verweerster ertoe hebben gebracht tot schorsing over te gaan.

Appellante acht geen gronden voor schorsing aanwezig.

Op het verweer van verweerster zal hierna, voorzover nodig, worden teruggekomen.

4. De motivering

De bestreden beslissingen laten enige onvolkomenheden zien. Zo kent de beslissing tot spoedschorsing geen datum en is in beide beslissingen sprake van een eerdere ingangsdatum dan de datum van ontvangst van de beslissing. Er is echter geen enkele onvolkomenheid, waardoor appellante in haar belangen is geschaad. Naar het oordeel van de commissie kon via het aan appellante ter beschikking gestelde lijk dossier aan appellante ook duidelijk zijn, waarover het ging.

De commissie ziet geen formele gronden waarop de beslissingen niet in stand zouden kunnen blijven.

De spoedschorsing

Ingevolge artikel 3.14, lid 1, van de toepasselijke CAO-PO kan de werkgever de werknemer schorsen voor ten hoogste vier weken, indien dit gelet op het belang van de instelling dringend noodzakelijk is (spoedschorsing).

Deze schorsingsgrond kwam in beeld, nadat per 1 april 2007 een nieuwe interim directeur bij verweerster was aangesteld. Hij werd in de eerste maand van zijn functioneren geconfronteerd met een vijftal klachten over appellante. Het betrof drie klachten van collega-leerkrachten over appellante en twee klachten van ouders. De klachten van de ouders betroffen met name een gevoel van onveiligheid dat appellante bij kinderen volgens de ouders opriep. In een viertal gesprekken met appellante heeft de interim directeur naar voren gebracht dat deze klachten niet nieuw waren maar zich in de afgelopen jaren herhaaldelijk hadden voorgedaan, ook nadat een cursus was aangeboden ter verbetering. In een schriftelijk verslag van gesprekken op 22 en 26 april 2007 wordt vermeld dat het dossier een

aaneenschakeling bevat van incidenten met leerlingen, ouders, collega's, stagiaires en directieleden. In die klachten wordt een aantal kinderen bij naam genoemd die volgens de klagers bang zouden zijn van appellante.

In hoeverre de klachten gegrond zijn kan de commissie niet beoordelen en dat behoeft zij in dit geschil ook niet te doen. De door de commissie te beantwoorden vraag is, of de gepresenteerde klachten voorshands zodanig serieus lijken, dat zij een spoedschorsing rechtvaardigen. Naar het oordeel van de commissie is dit het geval. De aard, ernst en omvang van de klachten – in het bijzonder de klachten die betrekking hebben op het zich niet veilig voelen van leerlingen- waren voldoende om een (draagvlak)onderzoek in te doen stellen en zij boden ook voldoende gronden om in afwachting van dit onderzoek via een spoedschorsing te voorkomen dat tijdens dit onderzoek schade aan de instelling en met name aan kinderen zou kunnen worden toegebracht.

Het schorsingsbesluit van 9 januari 2008

In artikel 3.15, aanhef en lid 3 CAO-PO wordt bepaald dat de werknemer kan worden geschorst voor ten hoogste drie maanden indien het belang van de instelling dit vordert. De op deze grond door verweerster na de spoedschorsing opgelegde schorsing van drie maanden kon naar het oordeel van de commissie worden opgelegd op gelijke feitelijke gronden als waarop de spoedschorsing was opgelegd. De hiervoor genoemde feiten kunnen het oordeel van verweerster rechtvaardigen dat het belang van de instelling (voortzetting van) de schorsing vorderde.

Van belang is voorts, dat inmiddels overeenkomstig een onderzoeksopdracht van 27 november 2007 het onderzoek van de heer naar het functioneren van appellante was begonnen. In tegenstelling tot hetgeen appellante betoogt was voor dit draagvlakonderzoek een onderzoek naar het daadwerkelijk functioneren van appellante op de school niet noodzakelijk. Het lijkt zeer wel mogelijk dat ook buiten de (gebruikelijke) aanwezigheid van de betrokkene een onderzoek naar diens draagvlak binnen de school plaatsvindt. Dat een onderzoeker niet in staat is persoonlijk via het bijwonen van lessen kennis te nemen van de didactische/pedagogische vaardigheden van de betrokkene maakt dit oordeel niet anders.

Het bovenstaande brengt mee dat niet kan worden geoordeeld dat de beide schorsingen geen redelijke grond hebben.

De commissie hecht er aan op te merken, dat de onderhavige beslissing geen oordeel inhoudt over de deugdelijkheid van het draagvlakonderzoek en, tenslotte, ook niet over de vraag of appellante al dan niet onbekwaam of ongeschikt is voor haar functie.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart de beide beroepen ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 7 april 2008 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. A.A.M. Mollee, F.A.J. van Moorsel, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de personele organisaties, heeft mr. Mollee zich van stemming onthouden.